

[Alfred Jensen.]

som rammer netop det forbrug, som den arbejdsløse, der må indskrænke den daglige livsførelse, nødvendigvis må have. Kartofler er i henhold til statistisk departements sidste udregninger for oktober steget sammenlignet med prisen for året forud med omtrent 5 kr. pr. 100 kg. Mælken viser sig at være steget fra 55 øre til 68 øre pr. liter. Sådan kan der nævnes disse og en række andre varer, som den arbejdsløse må købe for at eksistere. Jeg skal ikke forbigå, at der i denne periode også har været fald i visse varepriser, det gælder bl. a. rugbrød; men på den anden side er byggryn og havregryn og andre varer, som kan sidestilles dermed, steget, så det vel nogenlunde opvejer prisfaldet på rugbrød. Alt i alt kan vi konstatere en stigning i de arbejdsløses daglige udgifter. Det er baggrunden for, at vi stiller forslag om, at der nu ydes en ekstraordinær hjælp til dem, som er kommet ud i en ledighed, som strækker sig over en længere periode, end vi har været vant til at regne med i de senere år, og en arbejdsløshed, som indtræffer på et tidspunkt, da dyrtid og prisstigninger indvirker stærkere på den daglige husholdning, end de har gjort i flere år. Derfor finder vi det rimeligt, at der ydes de arbejdsløse det, vi kalder et dyrtidstillæg.

Inden jeg går over til at omtale enkeltheder i lovforslagene, vil jeg gøre opmærksom på, at vi jo ustandselig har arbejdet og talt for, at man skulle hjælpe de arbejdsløse ved at sikre dem beskæftigelse. Derfor har vi talt for og foreslået forskellige foranstaltninger til fremme af beskæftigelsen. Vi har foreslået, at vejmillionerne skulle bruges til vejarbejder, så de mange ledige arbejdsmænd landet over kunne få beskæftigelse. Vi har foreslået, at boligstøtteleven blev ændret, at de nedskæringer, der gennemførtes for et års tid siden, blev ophævet, så der skabtes mulighed for mere byggeri og derigennem arbejde for de arbejdsløse bygningsarbejdere. Vi har i almindelighed også talt for, at man satte ind for ikke at begrænse, men at forøge den jævne mands købekraft. Endvidere har vi talt og arbejdet for, at Danmark skulle udnytte de muligheder, der er for udvidet handel med Øst-europa. Vi har den opfattelse, at der vil

være mulighed for at afsætte varer, der produceres her i landet, der ikke forbruges her, og som vi har vanskeligt ved at sælge andre steder. Vi har den opfattelse, at hvis denne handel gribes an på den rigtige måde, vil det være muligt at udnytte de virksomheder, som ligger stille, på en sådan måde, at der bliver arbejde til de ledige hænder. Alt dette har vi talt for og arbejdet for, og bestræbelser, der vil blive gjort i denne retning, vil have vor fulde støtte. Men vi må gøre os klart, at inden foranstaltninger af denne art kommer til at virke, vil der gå tid; de arbejdsløse vil komme til at lide under ledigheden og dyrtiden, og det er derfor, vi fremsætter vore forslag.

I § 1 i forslaget til lov om dyrtidstillæg til arbejdsløse foreslår vi, at der udover de nugældende understøttelsessatser udbetales et dyrtidstillæg til de arbejdsløse. I § 2 foreslås det, at dyrtidstillægget skal udgøre 4 kr. og 3 kr. pr. dag for henholdsvis forsørgere og ikke-forsørgere. Jeg har allerede nævnt, hvilke dagpengebeløb der nu ydes; det højeste er 12 kr. 20 øre. Dernæst foreslår vi, at børnetillægget, som for tiden udgør 1 kr. 30 øre daglig pr. barn, skal forhøjes med 70 øre. Desuden foreslår vi, at huslejhjælpen skal kunne ydes med et større beløb end de 81 kr., der gælder i dag, nemlig med indtil 70 kr. mere.

I § 3 foreslår vi, at der ved 60 dages ledighed skal kunne ydes dobbelt portion brændselstillæg. Dette tillæg udgør nu 91 kr. og ydes efter 40 dages ledighed i perioden 1. oktober—31. marts. Vi har tidligere peget på, at dette beløb var for lavt, og at de 7—8 hl koks, der kan købes for brændselshjælpen, ikke er tilstrækkeligt for vinterens arbejdsløse, og derfor har vi foreslået, at der ydes flere portioner, forsåvidt arbejdsløsheden strækker sig over en længere periode. Det, vi nu foreslår, er, at man, hvor det drejer sig om en ledighedsperiode på 60 dage og derover, yder to gange 91 kr. i brændselshjælp. Dette betyder jo ingenlunde, at de arbejdsløse får overflod af brændsel; det betyder kun, at de bedre bliver i stand til at varme deres boliger nødtørftigt op i vintertiden.

I § 4 foreslår vi, at de begrænsninger, der findes i arbejdsløshedslovens § 15, stk. 10, ikke skal bringes i anvendelse i forbindelse